

KANTÁR

Persze, e szó hallatán, rögtön valamiféle póráz jut az eszünkbe, amely mindenképp irányításra szolgál...

Senki nem gondolná, hogy a Kantár (így, nagy kezdőbetűvel), változó létszámú (húsz-huszonöt főből álló) keresztény férfiközösség neve, amely kaposvári Szent Imre Plébánián működik.

Az első találkozások idején, névtelen csoportba gyülekeztünk – senki nem gondolt arra, hogy „nevesítsük” magunkat. A közös hit, az őszintén mély beszélgetések, amelyek – életkortól függetlenül – közösséggé kovácsoltak bennünket. A lényeg: semmi nem kötelező, nincs igazolatlan távolmaradás – viszont aki nem jön el minden hónap első szombatján a plébániára – hiányzik az ott lévőknek.

A közösség létrehozásában legnagyobb szerepe Varga László atyának volt. Ezek a szombat esték íratlan forgatókönyv szerint zajlanak: közös ének, ima, majd Laci atya a másnapi, vasárnapi Evangéliumot olvassa fel, s fűz hozzá magyarázatot.

Ezt követi – a csoport aktuális létszámától függő – kiscsoportos megbeszélés, amelyen az Evangéliumhoz kapcsolódó, előre meghatározott témát, kérdéseket beszéljük meg (e sorok íróját leginkább a férfitársak hangos imája és őszinte kitérülése fogta meg).

A közel egy órányi beszélgetés néha rövidnek bizonyul – vannak csoportok, amelyek olyannyira belelendülnek a beszélgetésbe, hogy csak nehezen bírhatók rá a szellemi táplálékok magunkhoz vételét követő agapéra. Zsíros kenyér, hagyma, bor – amelyek mellé gondos feleségek süteményt is küldenek közösségünk részére – a jó hangulatú beszélgetések kelléke.

A Kantár közös kirándulásokat, is szervez: felkeressük a szomszédos, vagy távolabb található plébániákat. Így jutottunk el Szekszárdra is: városnézés, közös mise, remek hangulatú vacsora mindegyőnk számára lelkiekben oldott hangulatot biztosított.

Némi szójátékkal, szólással élve: a kantár találkozóin soha nem eresztjük neki a kantárt: lelkünket igazán irányító, elgondolkodtató, egymásra figyelő szombat estéink immáron hatodik éve telnek meg tartalommal s egyre mélyülő hittel.